

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Om Himmerig vi tale vil

Citation: Kingo, Thomas: "Om Himmerig vi tale vil", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen, Munksgaard, 1939-74., s. 63.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kingo04val-shoot-workid62064.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter

Om Himmerig og det Ævige Liv.

OM Himmerig vi tale vil, Hvad Ære, Glæde, Fryd der til, Gud sine der vil give, Ey sygdom, Krankhed bliver der, Og Fattigdom er der ey nær, Alt Ont maa der bortvige, Som Konger blive rige.

[2] Ald tyrannj gaar der omkring, Uræt der ikke kommer ind, ^{*} 64 Hvad Hiertet kand begiære, Skal vi der have alle saa, Vor Vill' af Gud da raades maa, Som Guds Børn lydige være, I ævig Fryd og Ære.

[3] Ey nogen der kand blive vreed, Der er og ingen Kiedsomhed, Søvn, Leede, Frygt og Fare: Hvad nogen her bedrøve kand, Det kommer ey i dette Land, Der Døden kand ey skade, I værer derfor glade.

[4] De skal og altid have Fred, Og deres Siales Rolighed: Hvad got de kand begiære, Det skal de have alle der, Som Guds Børn skal de raade hver, I ævig Fryd og Ære, Hvor got er der at være!

[5] Sivfold saa klar som Solen er, Skal hver da bliv' i Klarhed der, Dend Klarhed skinner vide: Som JEsus lood paa Bierget tee, Sin herlighed lood dem der see, Som hos ham monne bie, Dend Glands de kund' ey lide.

[6] De fulde slet paa Jorden ned For Klarhed og for Herlighed, Og Peder hand saa talde: Vi, HErre, vil her bygg' og boe, Og bliv' i denne Fryd og Roe, Og denne stoor' Husvale, Om du vilt saa befale.
^{*} 65

[7] Sanct Paulus taler og der om, Dend Glæde er saa stoor og rom, Dend ingen kand beskrive: Ey noget Øye see forsand, Ey noget Øre høre kand Dend Fryd Gud os vil give, Naar vi hos ham skal blive.

[8] De Muur' og Gader er' aff Guld, Grundvold af Ædelsteene fuld, De Poort' aff Pærler klare: Vi skal og allesammen da, Paa Gader siung' Halleluja, Gud kiende aabenbare, Til ævig Tiid at vare.

[9] Vi skulle da stafferes ud, Som Christ vor Frelsermand og Gud, Naar hand sig aabenbarer: Hans Majestetes Herlig||hed, Vi Hellig siunge skal med Fred, Blant alle Engle-skarer, Dend Glæde ævig varer.

[10] De som ved Døden skilles her, De skal hver andre kiende der, Som fordum Tiid sig hende, Der Peder kiende begge Mænd, Eliam, Mosen ubekiend, Der JEsus sig omvende, Gav Klarhed sin tilkiende.

[11] Dem lenges ey ved tusind Aar, Meer end dend Dag der vaar i Gaar, Saa vel skal det behage: Dend Glæde kiendte JEsus ^{*} 66 vel, Hand derfor levd' her som et Træl, Got vilde her ey have, I ald sit Lives dage.

[12] Jeg raader, tænker eder om, Og beder Gud men I har rom, Dend Glæd' ey koster meere, End angre synden stedtz' og nu, Og os forlad' aff Hiert' og Hu Paa Christ, ved ham Gud bede, Saa er os Himlen rede.

[13] Gud und' os her at leve saa, Naar vi aff Verden skulle gaa, Vi maatte udi Gammen For alt Guds Gode takke saa, Og frydefuld i Himlen gaa, Ved JEsus allesammen, Det giv', Gud Fader, Amen.